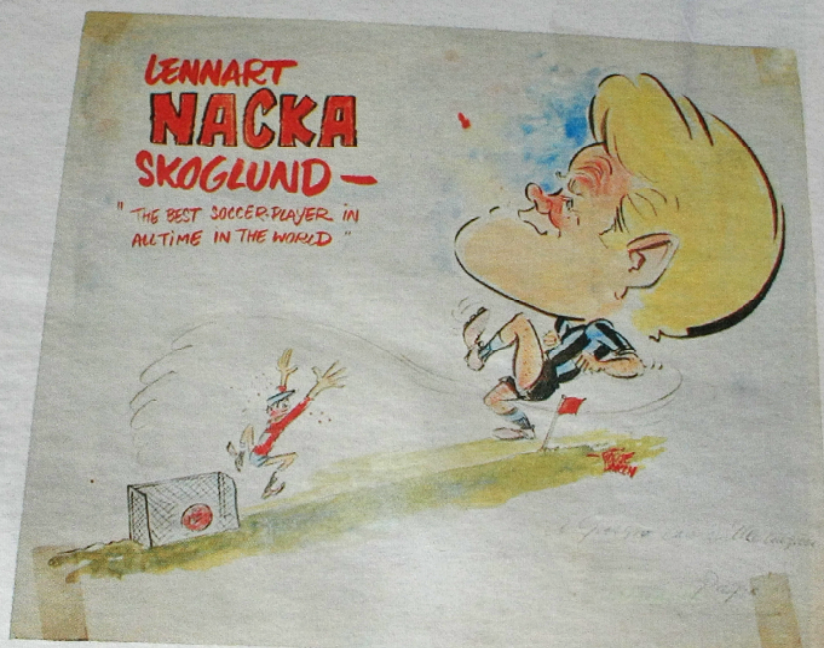

VAD HÄNDE SEN?

Han är en legend vars namn fortfarande betyder mycket både på Söder och i Milano.

Dribblingarna, tunnlarna och det glada leendet sitter alltså kvar i San Siro och Söderstadions innandömen.

Och bollkänslan har gått i arv.

– Visst. Jag var talangfull. Men Nacka var något speciellt. Såna spelare föds inte ofta, säger Ewert Skoglund.

PAPPAS POJKAR

– tar numer fotboll med en klackspark

För att förstå Lennart "Nacka" Skoglund's storhet bör man bege sig till Milano.

Och då självklart också till Via Leone Tolstoj några kilometer från mäktiga fotbollsparadiset San Siro.

Här bor Nackas båda söner Giorgio och Ewert och här driver de båda bröderna en tipsbutik som smyckats med svartvita bilder på Sveriges förmodligen mest tekniske och mest underhållande spelare genom alla tider.

– Han spelade som en brasse, säger Ewert Skoglund.

– Men skall jag dra någon parallell med dagens spelare så får det bli med Ryan

Giggs i United. Nacka var lika snabb som Giggs. Fast betydligt mer teknisk.

Nacka slog igenom i Sverige och världen mycket tack vare dåtidens svenska journalister.

Inför VM i Brasilien 1950 togs han ut i "Pressens lag" som helt överraskande vann över det ordinarie landslaget.

Tack vare var detta var lyckan gjord och den blonde svensken hamnade snart i Milano och Inter.

Han blev omedelbart en hjälte både på och utanför planen.

Under matcherna skojade han med motståndarna på ett sätt som väldigt få spelare i världen varit benägna till. ▶

I början hjälpte namnet mig. Men efter ett tag blev jag hela tiden jämförd med pappa.

EWERT SKOGLUND

► – Jag tror faktiskt att han är Inters bästa utlåning någonsin, säger Ewert.

Före och efter matcherna charmade han journalister och medspelarna.

Nacka älskade nämligen att umgås med folk.

– Jag minns att det ofta var fullt av middagsgäster hemma hos oss. Pappa var en mycket social människa, berättar Ewert Skoglund.

Och han älskade livet mer än de flesta.

– Han var ju dessutom mycket populär bland tjejerna, fortsätter Ewert och då man ser de svartvita bilderna på väggarna i tipsbutiken på Via Tolstoy är det inte svårt att förstå vad han menar.

Italienskor älskar blonda nordbor. Och spelar dom dessutom fotboll så är lyckan gjort.

Den som till sist fångade Nackas hjärta var Nuccia från Milano vilket resulterade i de båda sönerna Giorgio och Ewert.

– Nacka har två bröder. Den ena heter Karl-Ewert, den andre Karl-George. Och det är från dom jag och Ewert fått våra namn, berättar Giorgio.

Logiskt så det förslår med andra ord.

Lika logiskt var däremot inte klubbvalet då Giorgio och Ewert själva skulle börja spela fotboll.

Men Giorgio, som hamnade i Milan, berättar att det aldrig var några problem att vara milanista och heta Skoglund i efternamn.

Båda bröderna har däremot fått känna av hur svårt det är att axla ett världsnamns tunga mantel.

– I början hjälpte namnet mig. Men efter ett tag blev jag hela tiden jämförd med pappa. Och det är ingen rättvis jämförelse eftersom Nacka tillhör en helt annan kategori än de flesta andra spelare, berättar Ewert som blev interista.

Både Giorgio och Ewert A-lagsdebuterade redan som 17-åringar.

– Totalt gjorde jag ungefär 20 matcher för Inter. Men det var svårt att slå sig in i laget så jag blev utlånad till flera andra klubbar.

Samma öde mötte Giorgio i Milan.

– Det var Liedholm som lät mig debutera. Han brukade ju släppa fram många unga spelare och han hade ju också spelat ihop med pappa. Men sedan blev det inte så mycket mer speltid i Serie A. Större delen av tiden tillbringade jag i mindre klubbar i Serie C och B.

Ewerts proffskarriär varade i drygt tio år. Giorgio slutade något tidigare och nu driver de båda bröderna tipsbutiken på

Via Leone Tolstoy och verkar trivas bra med tillvaron.

Fortfarande följer man sina respektive lag med stort intresse.

– Men jag går inte så ofta till stadion. Jag tycker det är skönare att sitta framför TV:n, berättar Giorgio.

Ewerts son Simone är däremot en flitig tifoso.

– Han har säsongskort på Inters matcher och var dessutom en mycket lovande spelare. Han hade talang men inte den rätta viljan. Annars hade han nog kunnat bli riktigt bra.

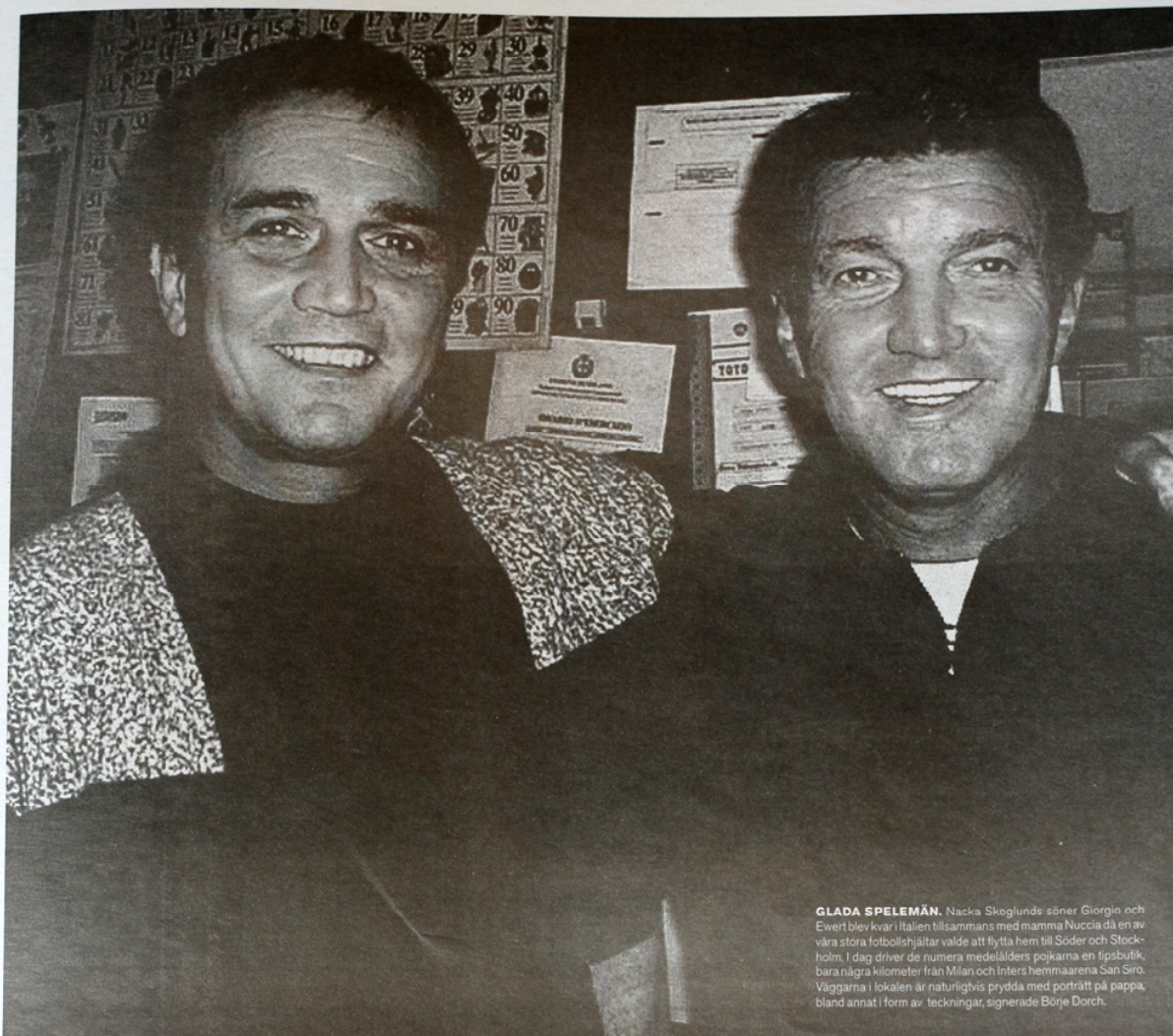
Trots sina svenska rötter har varken Ewert eller Giorgio så tät kontakt med Sverige.

Men båda är väl medvetna om att Hammarby ifjol vann guld och att man i år hade vissa problem att hänga kvar.

Dessutom får man också då och då besök av svenskar som vill snacka Nackaminnen.

– Nyligen var det några "Hammarby ultras" här och lämnade en video till oss, berättar Ewert och visar samtidigt ett klistermärke på väggen med texten "Bara Bajare".

– Och dom berättade att det är flera fans som har tatueringar med Nacka på

GLADA SPELEMÄN. Nacka Skoglunds söner Giorgio och Ewert blev kvar i Italien tillsammans med mamma Nuccia då en av våra stora fotbollshjältar valde att flytta hem till Söder och Stockholm. I dag driver de numera medelålders pojkarna en tipsbutik, bara några kilometer från Milan och Inters hemmaarena San Siro. Vaggarna i lokalen är naturligtvis prydda med porträtt på pappa, bland annat i form av teckningar, signerade Börje Dorch.

sina armar. Så jag tror fortfarande att han betyder mycket för Hammarbys supporters.

Det var i Bajen Nacka slog igenom och det var också här som han avslutade sin karriär.

Och trots att han då var närmare 40 år var han alltid flera klasser bättre än sina motståndare och då ämnet kommer på tal passar Ewert också på att bekräfta en myt som det skrivits mycket om men som många ifrågasatt sanningshalten i.

– Ja, det stämde faktiskt att han ibland, mitt under matcherna på Söderstadion, snackade med publiken och kanske drog en vits. Han var sådan vår pappa. En oerhört social, snäll och generös människa. Och en makalös fotbollsspelare som gjorde vad som föll honom in på planen. Han var inte mycket för taktik. Men den här typen av spelare kan man helt enkelt inte styra. Dom måste få spela på sitt sätt.

OLA WIKLANDER

**Jag går inte så ofta till stadion.
Jag tycker det är skönare att
sitta framför TV:n.**

GIORGIO SKOGLUND